

U SUSRET BOZICU – BLAGDANU MIRA I NADE

miercuri, 22 decembrie 2010

{xtypo_quote}Iako se kalendarski približavamo kraju godine, crkveno, po etkom Adventa ili Došaš a zapo ela je nova crkvena godina.
{/xtypo_quote}

S toga oni mudrijeg mišljenja znaju da nova godina zapo inje zapravo sada, u Adventu. Advenat, vrijeme o ekivanja, vrijeme promišljanja, vrijeme obnove, pomirenja s Bogom i ostalima, ali i vrijeme odluka.

U našim karaševskim selima znamo da je Advenat po ranim jutarnjim misama, po zornicama. Iako je još mrak, i stariji i mla i, školska djeca ustaju i kre u na zornice. Nije lako ustati rano u zoru, ali zvuk zvona nas poziva da se probudimo. I kasnije zadovoljstvo je veliko. U crkvi je nekako veselije, sve anije. I svi zaboravljaju na san i umor.

Na našim se ku ama, kroz dimnjake vide bijeli duguljasti tragovi, upalile su se pe i, zima je tu. Pod pokrivalom snijega, sela mirno i tiho spavaju, nalik slikama iz školskih knjiga. Vrijedni su naši stariji, bake i djedovi, o evi i majke, ve dovukli drva iz šume. Ponekad i ponegdje, još je i neka svinjokolja, na veselje i radost uku ana, ali i kao uvanje tradicije i nadasve zdravlja, jer doma e je doma e.

Po našim pitomim brjegovima, opet su se vratile ov ice, da bi provele zimu po našim salašima. Polako se vra aju i lanovi obitelji koji kroz godinu rade daleko, da bi proveli ovaj blagdan doma, sa svojimima.

U sadašnjem globaliziranom svijetu, globaliziranoj ekonomiji, u posvudašnjem globaliziranju blagdan Boži a zna i za neke prilika zarade, prodaje. Poznato je da su najbolje prodaje prije velikih blagdana. Pogotovo prije Boži a, jer je cijeli prosinac mjesec darivanja. Darujemo za svetog Nikolu, za svetu Luciju, za Boži . Onda i ponuda mora biti velika, što zna i i ono što je korisno i ono manje korisno, bitno je da svijetli, da je crveno, šareno, pa da se ljudi unato krizi ipak odlu e i nešto kupe. Jer takav je red, obi aj, što li ve .

U Isto noj crkvi, zna i kod pravoslavaca sada je strogi post, bez mesa, jaja, mlijeka. Kod nas katolika je nešto blaži, ali u smislu da bi se trebali odre i onoga što najviše volimo.

Mda... ali to je malo teže. Zapravo je sve teško, osim manijakalnog trošenja. Ipak, u cijeloj toj jurnjavi po šoping centrima, po veletrgo-vinama hrane, nešto nas podsje a na Boži , posvuda, to su boži ne pjesme. Boži ne su pjesme melem za dušu, njihova je melodija

lagana, tiha, rije i su jednostavne.

Što bi se jednostavno reklo, globalizam nam ipak nije uspio globalizirati dušu. I nadamo se da nikada i ne e. Jer koliko god bili umorni, nezadovoljni ili zadovoljni, sretni ili manje sretni, Boži je blagdan nade, radosti i mira. Svatko se na svoj na in raduje u duši. Moli, traži, zahvaljuje. Jer kažu, u boži noj se no i nebesa otvaraju.

A kome se obratiti u ovim kriznim i neveselim, nesigurnim i nervoznim vremenima, negoli nebesima i Bogu?

Pa stoga za kraj, umjesto estitaka, dok kitimo bor (jelke) i svoje ku e, zapjevajmo u sebi nekoliko stihova poznatoga suvremenoga dalmatinskoga trubadura:

Boži bijel i raspjevan

Radostan i svet,

Možda takav jedan dan,

Smiri cijeli svijet!

Dodali bi mi: i pomiri!

Svima vama dragi Karaševci doma i u dalekom svijetu, SRETAN I
BLAGOSLOVLJEN BOŽI i MIR I DOBRO!

Maria Lacchic